

VM i gullvasking i Kopparberg, Sverige - der svenskene gjorde rent bord

Av Thor Sørлие

Gjennom ei hel uke i begynnelsen av august, var Kopparberg vertskap for årets arrangement, og bladet Stein fikk med seg de siste dagene.

De første dagene gikk med til kvalifiseringsheat for over 300 barn, kvinner og menn som konkurrerte i 12 ulike klasser. Fra morgen til kveld så vi intens aktivitet og et utall ulike teknikker. Det var naturlig nok en hel del svenske gullvaskere med, men mest imponerende var troppen fra Finland, der bl. a 45 menn var påmeldt i ulike klasser. I underkant av 20 land deltok, og blant de mest fargerike var troppen fra Sør-Afrika, som med sin glade sang og

musikk, spredte munterhet i den ellers spente konkurranse-situasjonen.

Hva med Norge; var vi med? Ja, takket være Torill og Geir Langseth fra Kirkenes, var «vi» også representert. De har i mange år brukt mye av fritiden sin til å vaske gull i claimet deres på Finnmarksvidda, hvor de gjør gode funn. I tillegg liker de å konkurrere og de har deltatt i en rekke VM. I år tok Torill en flott 11.-plass i finalen i dameklassen. Geir havnet litt lengre nede på

lista i herreklassen, men som begge uttrykte det; dette var gøy, og det kommer nye VM!

Mesterskapet er i gang!

Torill og Geir Langseth fra Kirkenes, Norges eneste i VM.

Publikum var med!

Bøttene gjøres klare.

Geir hos dommerne.

Finalene ble utrolig spennende. Blant mange dyktige svensker, har Ulla Kalander Karlson og mannen Ken Karlson i en årrekke vært i toppen av internasjonal gullvasking, og de har begge vunnet en rekke titler. Hvordan skulle det gå nå når mesterskapet ble avholdt på hjemmebane?

Ken røk tidlig ut av konkurransen for menn, og var svært misfornøyd, men hadde fortsatt mulighet i mesterklassen.

Først vant Ulla og Ken klassen for tomannslag. Så vant Ulla kvinneklassen, og vi så alle hvor mye det betydde for henne. I herreklassen ble det spennende, men til slutt var det en ny svenske som trakk det lengste strået; Matthias Kroon Ericsson. Hvordan gikk det i mesterklassen, skulle Ken få sin andre gullmedalje? Jo så men, og på hvilken tid; på 55 sekunder vasket han sine 10 liter grus og fant alle de 8 kornene!

Med andre ord; en svensk storeslem!

Av andre nasjoner kan nevnes at Sveits vant nasjonskampen, Sør-Afrika vant gull i 5-manns-lag og Seppo Mauno fra Finland vant veteranklassen. Det var mange smil å se.

I teltet på området var det anledning til å få seg god mat og drikke, og selvsagt slå av en prat med noen av de spennende menneskene som var samlet her. Det var Jouko Korhonen fra Finland, som eier et av de beste og historiske kjente claimene i Lemmenjoki i finsk Lappland. Hvert sommer leter han etter gull i ganske stor skala og har funnet gullnuggets på opp mot 90 gram.

Det var skjepprydede Unclefuzzy Mason fra California, som i tillegg til å delta i konkurransene også promoterte gull-VM i Placerville, California i 2015. Fra Øster-

rike kom Leopold Deinhofer med sin vakre, egenproduserte vaskepanne i tre. Han har vunnet titler tidligere og vi hadde en felles bekjent i Gerhard Brandstätter, som jeg har truffet på de to Mindat-turene det har vært artikler om i Stein tidligere. Kanskje jeg en dag får meg en tur til Østerrike og får prøvd å vaske i Enns, favorittelven til Leopold?

Hvordan ble så det hele opplevd av meg, en person utenfor miljøet? For her snakker vi om et miljø, der vennskap og vasking henger nøye sammen. Mange reiser fra mesterskap til mesterskap og gullvasking er en stor idrett, spesielt i Europa..... utenom Norge. Jo, både konkurransen og miljøet virket spennende, og rekrutteringen virker å være god. Artig var det å se de små og store barna som vasket i vei!

Jeg hadde ventet meg flere tilreisende turer med tanke på at dette var et VM, for

Hilde og Leopold Deinhofer med egenprodusert panne.

de aller fleste jeg så, var deltakere eller familiemedlemmer. Det hadde Kopperberg fortjent, men hyggelig var det med både foredrag og musikalsk underholdning på kveldene. Selv fikk jeg bare med meg et interessant foredrag av Lorraine Millar fra Dawson City om gulleting i Yukon.

Planen min var å delta selv, men slik ble det ikke, da jobben krevde sitt. Reiser jeg til VM i Spania i 2015? Nei, jeg har nok ikke det konkurranseinstinctet som skal til, for i en uke, å jakte på gull på tid, etter gull som andre har lagt der. Jeg har prøvd en gang og det kan sikkert skje igjen, men går alt etter planen reiser vi tilbake til Alaska.

Der håper jeg å kunne få noen hyggelige stunder ute i naturen på jakt etter gull som naturen selv har plassert der. Kanskje jeg også får se igjen Lorraine Millar og møte mannen David i claimet deres rett utenfor Dawson City.

Jouko Korhonen eier et historisk claim i Lemmenjoki.

Torill i finalen.

Clara Salander i dyp konsentrasjon.

Matthias Kroon Ericsson.

Matthias Kroon Ericsson med gullmedaljen for herrer.

Regler:

Hver deltaker får ei bønne med 6 liter grus (profesjonelle får 10 liter). I bønna er det på forhånd lagt i et antall gullkorn. De er av helt lik størrelse og varierer i antall fra 5 til 12. Alle deltakere har således helt like forhold.

Hver deltaker har sin egen bane og når startskuddet går vaskes det i et heftig tempo. Når en deltaker er ferdig, trykker hun på en signalknapp og løfter vanligvis også gullvaskepanna over hodet. Nå skal alle gullkornene befinne seg i det utdelte plastrøret, og deltakeren går så til dommeren. Hun teller hvor mange gullkorn det er i røret og dommer og deltaker signerer på lista. Så er det bare å vente til alle er ferdig og man får rede på hvor mange gullkorn det var i bønne. FOR, for hvert gullkorn som mistes får deltakeren en tidsstraff på 3 minutter, og da hjelper det ikke hvor raskt du vasker....

Man kan diskas hvis man gjør noe ureglementert og flere ganger måtte et heat vaske om igjen, bl.a fordi det ble funnet for mange gullkorn i røret. Det kan skje hvis ikke panna er godt nok vasket fra forrige heat deltakeren var med i. Det var ulike panner i bruk, men de raskeste bruker ei flat, svenskprodusert panne med et innsunket spor, som gullet fanges opp i.

Ulla Kalander-Karlsson med gullmedaljen for kvinner.

Ken med gullmedaljen for Champions.

NAGS Landsmøte 18. - 19. april

Årets landsmøte arrangeres i samarbeid med Buskerud Geologiforening og finner sted i Solbergelva utenfor Drammen den 18. - 19. april. Overnatting vil være på Clarion Collection Hotel Tollboden i Drammen.

Det er sendt ut invitasjon til alle klubbene med programmet og informasjon om påmelding og priser. Trenger din klubb mer informasjon om påmelding kan Siw Brandal Godø kontaktes på: siwbgodo@live.no.

Etter den formelle delen av landsmøtet blir det god tid til omvisning i Geologi- og steinindustrimuseet som Buskerud Geologiforening har vegg i vegg med klubblokalet.

Kort om Buskerud Geologiforening

Klubben har i år 40 års jubileum, og har de siste årene ligget på ca. 85 medlemmer, hvorav 20-25 møter "fast" på medlemsmøtene.

Det har vært et stigende antall besøkende på medlemsmøtene de siste årene, men når det gjelder de 4-6 turer som arrangeres hvert år er medlemsmassen vanskelig å få med.

Foruten møter og turer har klubbens ildsjeler bygget opp et Geologi- og steinindustrimuseum hvor norske mineraler/fossiler og den lokale steinindustrien presenteres. Museet er åpent ved fellesarrangement på Solberg Spinderi, Geologiens Dag og ved forespørsel.

I tillegg til dette er Buskerud Geologiforening medarrangør av Steintreffet i Eidsfoss.